

Skærpelse er i fuld Overensstemmelse med Styrmandsstandens Ønsker.

Som Supplement til Bestemmelsen i Udkastets § 3 er i Paragraffens 2det Stykke udtalt, at Styrmandsbeviset giver Ret til at være Styrmand i Skib af hvilken som helst Størrelse i hvilken som helst Fart, dog med den ene Undtagelse, at 1ste Styrmand i dansk Udvandreriskib i Fart paa fremmede Verdensdele skal have erhvervet Beviset som Skibsfører. En saadan Bestemmelse findes ikke i den nugældende Sønæringslov, men Udvalget har ment, at de Hensyn, som have ført til, at man af Førerne af de omhandlede Udvandreriskibe forlanger den udvidede Skibsførereksamen; tale for, at man ogsaa af 1ste Styrmand om Bord i et Udvandreriskib bør kræve, at han i særlig Grad er rustet til sin Stilling og til at træde i Skibsføreres Sted under dennes mulige Forfald.

Af Repræsentanterne for Sejlskibsfarten blev fremhævet, at Fordringen om Skibsførereksamen som Betingelse for Erhvervelse af Skibsførerbeviset kunde blive byrdefuld for den mindre Sejlskibsfart, og at de Hensyn, der have ført til Fordringen om denne Eksamen, have mindre Vægt, naar det drejer sig om Førerne af mindre Sejlskibe, der gaa i kortere Farter navnlig paa Nord- og Østersøen, idet den ved Styrmandseksamen opnaaede teoretiske Uddannelse i saa Henseende kan anses for fyldestgørende. Udvalget har ment at burde imødekomme Sejlskibsredernes Ønske paa dette Punkt og har derfor indrømmet Navigatorer med Styrmandsbevis Adgang til at kunne blive Fører af Sejlskibe paa indtil 200 Tons i Fart paa Nord- og Østersøen, uden at de vedkommende have bestaaet Skibsførereksamen. Noget egentlig Skibsførerbevis vil dog ikke kunne opnaas af de paagældende, men de ville paa Fartøjernes Maalingsdokumenter kunne opføres som Fører. Da der kun findes ca. 130 Sejlskibe paa over 200 Tons mod ca. 1,000 paa mellem 20 og 200 Tons, vil Bestemmelsen efter Udvalgets Formening være af ikke ringe Betydning for Sejlskibsfarten.

Den nugældende Sønæringslovs Adgang for Søofficerer til at erhverve Styrmandsbevis uden at de opfyldte de almindelige Betingelser for dets Erhvervelse, har man ment at burde bibeholde, bl. a. under Hensyn til, at Fart som Styrmand kan indgaa som et Led i de Betingelser, der i § 8 ere opstillede for Søofficerernes Ret til at erhverve Skibsførerbevis. Af tilsvarende Grunde som ved § 8 omtalt

ville Søofficererne kun kunne opnaa Ret til at være Styrmænd i Dampskibe, ligesom Bestemmelsen ogsaa kun finder Anvendelse paa saadanne, der høre til Søofficerskorpset og ere uddannede ved Kadetskolen.

§ 10.

Sønæringsbeviset som Motorpasser kendes ikke i den nugældende Sønæringslov, idet nævnte Lov — som omtalt ved § 4 — ikke kender sønæringsretlige Bestemmelser om Maskinbetjeningen af Motorfartøjer.

For at opnaa Beviset skal vedkommende have bestaaet Motorpasserprøven. Denne Prøve er indført ved Lov Nr. 116 af 12. April 1911 om Eksaminer for Skibsmaskinister m. m., jfr. Lovens § 6, og omfatter dels teoretisk Undervisning og dels praktiske Demonstrationer. Prøven er for Tiden frivillig, idet Krav om dens Afleggelse ikke er stillet i den nugældende Lovgivning, men dens Optagelse i Sønæringsloven var forudsat af Kommissionen, der udarbejdede den fornævnte Maskinisteksamenslov, jfr. Kommissionens Betænkning, Rigsdagstidende 1910—11, Tillæg A., Sp. 2269—70. Medens Maskinisteksamensloven for de øvrige Maskinisteksaminers Vedkommende kræver Værksteduddannelse for Ret til at indstille sig til Eksamen, har saadan Fordring ikke vel kunnet stilles i nævnte Lov for Motorpasserprøvens Vedkommende, bl. a. fordi Bestaaelsen af denne Prøve maa anses som tilstrækkelig til at betjene de i Regelen lidet komplicerede Motorer under 50 H. K. i Motorfartøjer, der benyttes til Befordring af Passagerer, jfr. Udkastets § 4, sidste Stykke. Da Værksteduddannelse efter Udvalgets Formening imidlertid bør kræves af Passere af større Motorer, har man i dette Tilfælde maattet optage saadanne Bestemmelser i Sønæringsloven. Ud over Værksteduddannelsen er — ligesom for de øvrige Maskinistbevisers Vedkommende — krævet praktisk Uddannelse, nemlig eet Aars Fart i søgaaende Damp- eller Motorfartøj.

Man har anset det for rettest at fastslaa, at Bevis som Motorpasser ikke kan opnaas inden det 18de Aar og at kræve samme Vandelsbetingelse som for Maskinpassernes Vedkommende.

Paragraffens sidste Stykke er et Supplement til Bestemmelsen i § 4.

§ 11.

De nugældende Bestemmelser om Erhvervelse af Bevis som Maskinpasser findes i den nugældende Sønæringslovs § 14.